

พระราชบัญญัติ

โอนที่วัด วัดยางนอน ตำบลยางนอน
อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี
ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

เป็นปีที่ ๔๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรโอนที่วัด วัดยางนอน ตำบลยางนอน
อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี ให้แก่กรมชลประทาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดย
คำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนที่วัด
วัดยางนอน ตำบลยางนอน อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี
ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๕๒๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนที่วัด วัดยางนอน ตำบลยางนอน อำเภอเดิม
บางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี เนื้อที่ ๔ ไร่ ๑๕ ตารางวา ภายในแนว
เขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุตานนท์

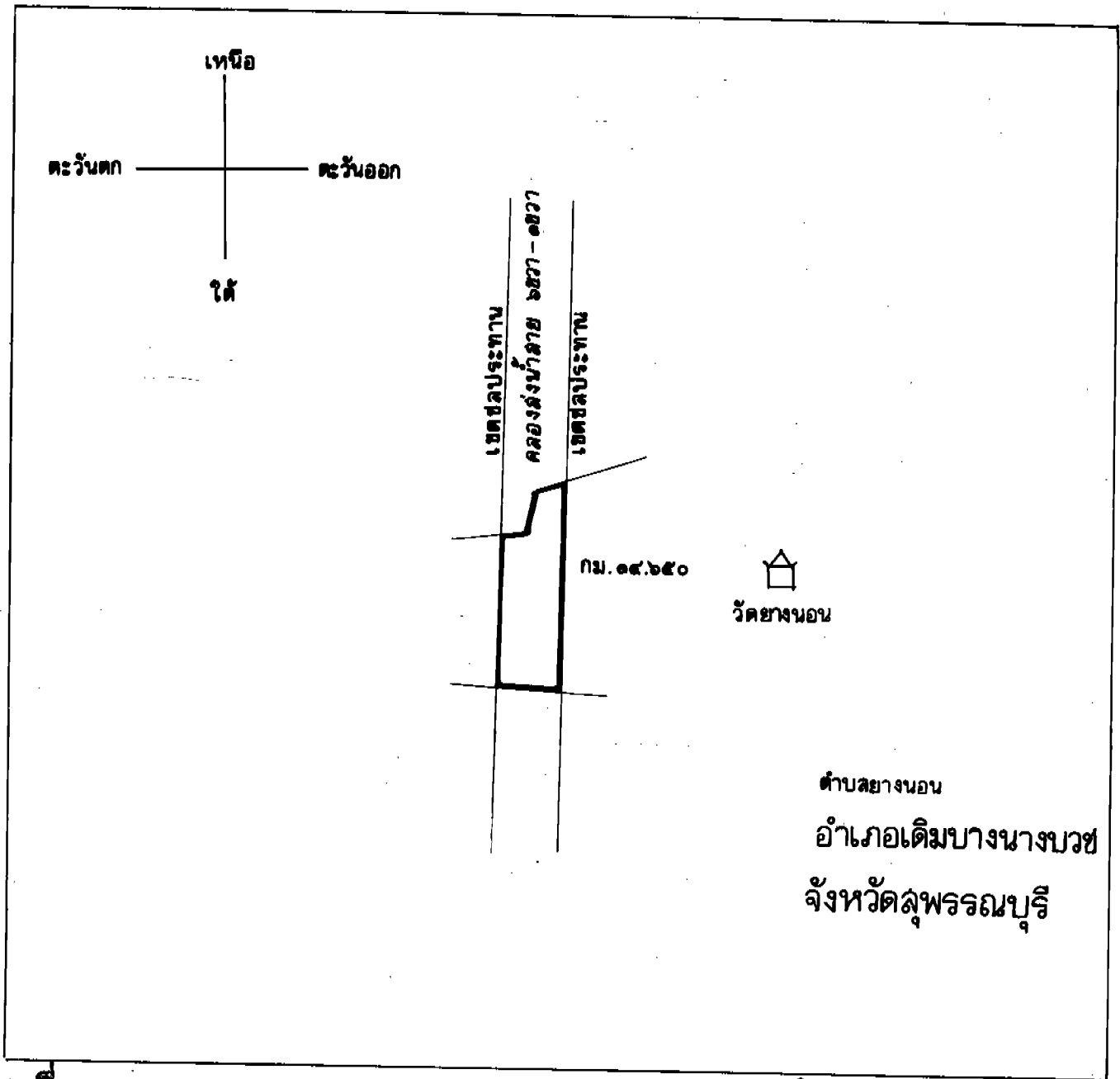
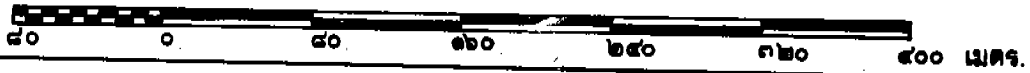
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติโอนที่วัด

วัดยางนอน ตำบลยางนอน อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี
ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ. ๒๕๒๙

มาตราส่วน ๑ : ๕,๐๐๐

เครื่องหมาย

เนื้อที่ที่โอน

— แนวเขตที่ดิน

หนังสือสำคัญ ไร่ งาน ตารางวา

วัด

น.ฉ.๓ เลขที่ ๑๗๓ ๕ - ๗๕

..... ผู้อำนวยราชการกองกฎหมายและที่ดิน
..... อธิบดีกรมชลประทาน

เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๒๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ ธันวาคม ๒๕๒๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจาก กรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย ๖ ขวา - ๑ ขวา เพื่อประโยชน์แก่การ ชลประทานตามโครงการบรรเทา ที่ตำบลยางนอน อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ ตอน กม. ที่ ๑๔.๖๕๐ ถูกวัด วัดยางนอน ตำบลยางนอน อำเภอเดิม บางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี เนื้อที่ ๔ ไร่ ๑๕ ตารางวา ตามหนังสือรับรอง การทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๑๑๓ ซึ่งคณะกรรมการจัดซื้อและกำหนด ค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดสุพรรณบุรีได้ชำระค่าค่าผิดกรรม เป็นค่าทดแทนแล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัด ดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน และกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคม พิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ